

As túas palabras non pasarán

No traballo de cada día que me esforzo por superarme, por facer ben a cousas. Pero todo sábeme a rutina e a carga pesada... As túas palabras non pasarán.

No trato cos compañeiros, cando busco sentirme arroupado e valorado. E rexeitamento aos que non pensan coma min... As túas palabras non pasarán.

Na casa, cando xa deixei de lodo servir e amar todo o posible, cando busco que me sirvan...As túas palabras non pasarán.

Na miña comunidade parroquial cando quero achegar, tomar responsabilidades, que sexa a miña casa. Pero fáltame tempo porque o perdo noutras cousas...As túas palabras non pasarán.

No meu desexo de estar á beira dos pobres, de construír un mundo máis fraterno ao meu ao redor. Pero dubido si merece a pena, si as dificultades vanme a superar... As túas palabras non pasarán.

As túas palabras non pasarán, Señor, porque estás no medio de nós, dándonos Vida e Salvación. Axúdanos a sentirche presente e a descubrir que Contigo ao noso lado todo é posible.

